

նարատ ընտանիքներում: Նրանց մահաբեր ճանկերում «կենդանի» գոհերի թիւը աճում է սոսկում ազդող արագութեամբ: Նոր սերունդը կանգնած է այլասեման անաւոր անդունդի առաջ: Բազմամարդ բաղադրների ներխուժ, ապականված միջոցառում բարոյական կոչման բարձրութիւնից վայր ընկած երիտասարդը, կենսաբի վախճանին մօտեցող ծերունի ծնողների թախանձարն զիջանելով, գիւղ է շտապում ամուսնական կապեր հաստատելու մի անմիջ, դեռ կուսութիւն պահպանած օրիորդի հետ, գէթ դրանով իր ծնողներին միխթարանք ու փոփոխութեամբ պատճառելու, վշտի, ցաւերի անտանելիութիւնը թեթեւացնելու նրանց դառն գոյութեան վերջին րոպէներում:

Ո՞վ է հարցնողը, երիտասարդի առողջութիւնը երաշխաւորող, բժշկից ամուսնութեան մէջ մտնելու թոյլատրող վկայական պահանջողը: Վերջապէս, գոհանք է բժշկին արդարութեան, բարոյական պարտականութեան առաջ մեղանշել տալ դրանի անցյալի ոյժով: Մեր ծնողները դեռ այն գիտակցութեան, պարտականութեան հասած չեն—առողջ, պիտանի սերունդ արտադրել հասարակութեանը, ազգին, մարդկութեանը: Նրանք, ընդհանրապէս, անվերջ ճիգեր են թափում որքան կարելի է շուտով հեռացնել օրիորդին տնից, որպէս մի աւելորդ բեռի, զոր հաց ուտողի: Մեր տգէտ ծնողների այդ անմիտ անտեսական ծախսերի տղային յիմար խնայողութեամբ քանք քանք ընտանիքների թշուառութեան, զգալիութեան սոսկալի ճիւղանքներն է մատնում:

Լոկ շահախաղական նպատակներով, յետին, մութ մտադրութիւններով կատարված ամուսնութիւնը շուտով բացվում է նորապսակների առջև իր ամբողջ մեղքութեամբ ու այլանդակութեամբ: Ամուսնից հետոսում է քաղաք, կիները վարակված լինելու պատճառով, անկարող է լինում երեխաներ չլինելու, կամ անկանոն ծննդաբերութիւններից առաջացած հիւանդութիւններից չլ տանջվել: Ազդեցիկ ծնողները դեռ նոր են հասկանում իրանց արած սխալ բացյի կորուստները հետանքները: Դժուար է և փեսան նա այժմ է աշխատում հանգստացնել ազգականներին, գլխաւորապէս կողմ ծնողներին իր առողջութիւնը երաշխաւորող վկայականով: Նրա խիղճը հանգիստ է: Մեծ չարիք չէ՞ արդեօք:

Ներկայումս մեղանշում կան սիֆիլիսի ախտով վարակված ընտանիքներ: Նրանց բարեկամները, ազգականները, թէև պարզ գիտեն, որ իրանք էլ, յարաբերութիւն ունենալով այդպիսիների հետ, կարող են վարակվել բաց միջով կարելի է այցելութեան չը գնալ, չէ՞ որ նա գիւղի հարուստ է, իշխան է, խնամի է: Դեռ եւ վարակված ընտանիքի անդամները խիստ զգուշութեան, անբաւականութեան նշաններ են ցոյց տալիս, սպառնում են նոյն իսկ ընդմիջող խելը բարեկամական կապերը գիտակցութիւնը գլխին հարեանի հետ, որը արգելում է իր ընտանիքի անդամներին վարակվածի հետ չդիմա ունենալ:

Հրաւիրում ենք այդ շատ կարեւոր ու անհրաժեշտ խնդրի վրա հասարակութեան լուրջ այդ թիւը 572-ի: 1900 թվականից սկսած տարեկան գրվում են 110—120 ուսանողներ հինքը, որ կազմում է 25%-ը տարեկան բոլոր նոր գրվող ուսանողների:

Բացք... այս խնդր փաստերից յետոյ, որ աղէկեր վկայում են կնոջ անուրանալի առաջադիմութիւնը փորձիկ Ֆինլանդիայում, սկսում է պրոֆէսոր Պալմերիցը իր միակողմանի և նեղահայեաց դատաւճիռը: Ըստ նրա կին ուսանողները 1890 թ. առաջ է յետոյ անաղին տարբերութիւն են ցոյց տալիս: Առաջինները համարվում էին անհամեմատ խնայողներ, լուրջ և եռանդուն, քան ապագայ ուսանողները: Առաջ 19 ուսանողներին 13-ը կամ 68%-ը աւարտել են համալսարանի ամբողջ դասընթացը և ստանձնել կենսի մէջ կարեւոր պաշտօններ: Իսկ այժմ միայն 12%-ը է վերջնական քննութիւն տալիս համալսարանում: Այժմ միջնակարգ դպրոցներում օրիորդուհիները ձեռք բերած վկայականները անհամեմատ ցածր են որակով, քան առաջ: 1890 թ. առաջ գիմնադպի աշակերտութիւնները ստանում էին ընդհանուր առմամբ ամենաբարձր վկայականը (Laudatur), 1890—91 թ. աշակերտներին 55,6%-ը ստանում էր նոյն կարգի վկայական և միայն 7%-ը ստանում էր ամենացածր կարգի վկայական (Approbatur): Սակայն 1899—1900 թ. միայն 15%-ը էր ստանում ամենաբարձր վկայականը, իսկ 41%-ը՝ ամենացածր: Գիմնազաւարտ օրիորդներից մեծ մասը այլ ևս չէ շարունակում բարձրագոյն

ուշադրութիւնը: Թող նրա ամեն մի անգամ ամեն կերպ աշխատէ խոյս տալ վերականգն ախտերով վարակված ընտանիքներին: Բարոյական պարտք է ընկնում ամբողջ հասարակութեան վրա աշխատել չեղբայրները նրանց միտ ընտանիքներից, ազգերի նրանց նոյն իսկ շուր վերցնել այն աղբիւրից, որը խմելու և այլ պէտքերի համար շուր է մատակարարում գիւղին, կամ լուսացն անել նրա կողքին, հակառակ պարագային, հասարակութիւնը իր յանցաւոր անտարբերութեամբ զոհ կը տայ մեր մատող, նորարարութիւն սերունդը, որից շատ բարիքներ է սպասելու:

Լուրջ ու երկարատե ուշադրութիւն է հարկաւոր, անընդհատ կուր պահանջ է դրացվում այդ մեծ չարիքի դէմ:

Մ. Թխոյանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, ապրիլի 16-ին
Արիւնդակէ կախկալու Մարտիկանը իր թիֆլիսի թնի առաջնորդութեան ժամանակ, սկսեց ձգտել կառուցանելու համար մի երկրորդ մշտական կառույց: Վարի կեդրոնը գտնւից սկսած մնչեւ կուր փոխ այն փոք, ուր ամեն տարի կատարվում է ջրօրների հանդիսը: Արադանի յորդրամար կամարքի համար հարկաւոր երկամետր նոյնից ալժամ հանդիսացաւ Ն. Մ. Ֆալոր լեռանը, որոնք ալժամ էլ ամբողջ են: Վարի կեդրոնը գտնւում եւ ժամկէց փնում են: Այս օրվից շինուիլան համար հանգանակութեան, սովորի պահպանող, որոնք յոսկայութեամբ արտադրուող պատմաւոր կամարքը չը շինվից այլ ևս եւ 800 բուրքի ժողոված դուստրը մնացաւ: Այս արքին անցել են տասնեակ տարիներ և ոչ մի տեղեկութիւն չը կայ այդ դուստրի փորձարկութեան մասին: Յարկիս է իմանալ, թէ ո՞ր է գտնվում այդ դուստրը և ինչ քանի վրա է ծախսվել:

Ներխուժումները մէկը

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱՐՈՒԹԵԱՆ

Թաւրից, ապրիլի 1-ին
Ի գիտութիւն այն բոլոր նուիրաւորների, որոնք վերջին ճիշդ տարիներից ի վեր դրամ են յանձնել կամ ուղարկել Թաւրիքից պ. Արադան Գանուկեանին, որպէս զի վերջինս հանգանակված փողոյով դարձր պահէ Մուսուրաբ գիւղում, յայտնում են հետեւեալը: Թէ ինչ պատճառներով, աւելորդ է ասել, արդէն Ն. Երեմի ծայրագոյն վարդապետ Մուսուրաբից առաջնորդութեան օրով լիջեալ պ. Արադան Գանուկեանը կամաց թէ ակամայ հեռացել է Մուսուրաբից, դրոյցը յանձնված է ժողովրդից ընտրված եւ նոյն թնիակալ առաջնորդից հաստատված հոգաբարձութեան, իսկ այն բոլոր դրամները, որոնք փոխվում են պ. Գանուկեանիցի մօտ, այսօր ոչ մի օգուտ չեն տալիս ոչ Մուսուրաբի ուսումնական աղբարիկ հայ մանուկներին, ոչ էլ որչիք ուր եւ տեղի ունի: Թէ ինչի են ծառայում այսօր այդ դրամները, յայտնի չէ ոչ որի: Իսկ պ. Ար. Գանուկեանը, որ ոչ որի հայել տալ չի կամանում, ուղում է արդարացի իրան նրանով թէ ճշտութեամբ գրված են իմ տրամադրութեան տակ:

Այդպիսի մի փայլում, ուր ճշմանմ քաջաց զին իրենց, խնդիրը հրապարակով դնում ենք բարեւոյր և գուցէ գործին անտեղիակ նուիրաւորների առաջ և հարցնում. ճիշտ է, որ ամեն նուիրաւոր իր տուած դրամը որել է պ. Ար. Գանուկեանից տրամադրութեան տակ նաեւ այն ժամանակ, երբ նա ոչ մի կրթական հաստատութեան չի յատկացնում:

Առաջնորդական տեղապահ Արադանական Մետրով վ. Մարտիկան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ
Պարսից Մուսուրաբ-Երզնի Շահը, ինչպէս կարդում ենք «Արարատ» ամսագրի վերջին համարում, ամենայն հայոց Վեհափառ Կաթողիկոսի Նովորոզի տօնին ուղարկած շնորհաւորական հեռագրին բարեհաճել է պատասխանել: «Նորին Սրբութիւն Մկրտիչ Կաթողիկոսի ամենայն հայոց. Ինչ յոյժ հաճելի է այն բարեմաղթութիւնների ստացումը, որ Ձեր Սրբութիւնը և միաբանութիւնը յայտնում է: Երջանիկ եմ համարում ինձ, որ կարող եմ հաւաստիացնել իմ բարեկամութիւնը, որ ունեւ առ Ձեզ և այն բարեհաջակ զգացումները, որ տաճում եմ առ Ձեր կրօնակիցները»:

Կազմում է կանանց բարձրագոյն կուրսեր հիմնելու յանձնաժողովը, որ ընտրված է հայ բազմաթիւ համալսարանի դասաւորներից, զեմ-սովորների և քաղաքի հիմնարկութիւնների ուղարկել է մի քանադարութիւն, որով պարզում է, թէ Ռուսաստանի արեւելեան նահանգներից և Միջին Ասիայից եթէ կանայք ուղում են բարձրագոյն կրթութիւն ստանալ, ոչեւոր է դիմեն մայրաքաղաքները. իսկ այնտեղ շատերը տեղ չեն գտնում, շատերն էլ չեն դիմում մայրաքաղաքների կրթական կամ տիրող կենսական բաւական թանգ պայմաններին: Այդ բոլորը այքի առաջ ունենալով յանձնաժողովը կոչ է անում բոլորին նուիրաւոր օգնել այդպիսի մի կարեւոր և գեղեցիկ ձեռնարկութեան, որին արդէն 3,000 ր. նուիրել է Կազանի նահանգական գեմաւոնի նոյն քաղաքի Կայսերական համալսարանի 100-ամեակի առիթով:

Պօստ-հեռագրական գործը Ռուսաստանում 1902 թ.ին: Մօտ ժամանակները տպագրվել է Պետերբուրգում «Պօստ-հեռագրական վիճակագրութիւնը 1902 թ.ին», որից մայրաքաղաքի լրագրիները բերում են հետեւեալ թիւերը: Պօստ-հեռագրական բոլոր հիմնարկութիւնների թիւը 1903-ի յունվարի 1-ին եղել է 5,107 հատ, որից 2637-ը պօստային և հեռագրական թղթակցութիւնների համար, իսկ մնացածները կամ միայն հեռագրական են եղել կամ միայն պօստային: 1901 թ.ից գրասենեակների ընդհանուր թիւն աւելացել է միայն 156-ով, այսինքն՝ աճել է 3,20: Բացի դրանից՝ իւր թղթակցութիւնների համար օժանդակ հիմնարկութիւնների ծառայել են երկաթուղային 4,324 կայարաններ: Ծառայողների թիւը եղել է 24,696 հոգի աստիճանաւորներ և 18,505 ստորին ծառայողներ: Հիմնարկութիւնների այդ թիւը աճեցողութեան համապատասխանում է նոյնպէս և պօստային արկղների թիւի զանազ աճեցումը: Արկղները եղել են ընդամենը 18,626 հատ կամ 1901-թ.ից 699 հատ միայն աւելի: Օրական մէկ անգամ թղթակցութիւն ընդունող և առողգրասենեակների թիւը եղել է 6,714 (6,519 1901 թ.): 1,088 գրասենեակ՝ շարաթական երկու անգամ պօստ ընդունող, 6,534 հատ շարաթական մէկ անգամ և 268 հատ 15 օրը մէկ

Ֆինլանդական մի թերթում, ուստի և նրանք շտապել էին գրաւոր ուղարկել իրանց հակաձառութիւնը Նիւրնբերգի կուսակից գերմանոէիններին, որպէս զի սրանք կանգնում ընդդիմախօսեան: Ֆինլանդիայի ազատագիր կանայք ջրում են պրոֆէսոր Պալմերիցի ասածները մօտաւորապէս հետեւեալ կերպով: Եթէ այժմեան ուսանողներին զբիւր են քննութիւն տալիս և լաւ գիպում չեն ստանում, ապա դա մի ընդհանուր երեւոյթ է, որ համեմատական չափով բոլորովին նոյն կերպ գոյութիւն ունի և արական սեռի մէջ: Իսկ ինչ վերաբերում է այն հանգամանքին, որ միջնակարգ դպրոցներում շատ աղջիկներ հասունութեան վկայական չեն ստանում, այլ շուտ հեռանում են դպրոցից, կամ գիմնադպարտնեւրը մեծ մասամբ չեն շարունակում համալսարանում սովորել, ապա դրա հիմքը պէտք է որոնել այն անտեսական վիճակի մէջ, որ ընդհանուրապէս է շատ ծնողների իրանց դուստրների աւելի վաղ հանել դպրոցից և կարգել որ և է արգիւնաւոր պաշտօնի:

Բացի դրանից խիստ ընդդիմախօսութեան ենթարկվեց պրոֆէսոր Պալմերիցը իր մի հայրենակցից՝ մանկավարժութեան պրոֆէսոր Բրուկինի (Հէլսինգֆորսից) կողմից, որ կենդանի փաստերով պնդում էր, որ իր տասնեակ տարիների փորձառութիւնը՝ թէ գիմնադպարտնեւրը թէ համալսարանական քննութիւնների ժամանակ, գտել է միշտ դրական և փայլուն զբիւր կլին աշակերտների և ուսանողների մէջ:

անգամ: Պօստով ուղարկված է՝ ներքին և արտաքին՝ 1,006 միլիոն կտոր ամեն տեսակ իր. առաջին տեղը բռնում են փակ նամակները—433 միլիոն, իսկ երկրորդ տեղը՝ պարբերական հրատարակութիւնները—265 միլիոն. Իսկ հեռագիր ուղարկված է 20 միլիոն, որոնցից ներքին եղել է 17, իսկ արտաքին՝ 3 միլիոն: Ամբողջ հիմնարկութեան տուած գուտարկւեցը եղել է 17,600,000 ռուբլի: «Այսպիսով, առում է «Русск. Вѣд.» լրագրից, պօստ-հեռագրական վարչութիւնը փոխանակ ամենաառաջին նպատակ դարձնելու հասարակութեան կուրսերական և առեւտրական շահերը, որոնց ծառայելը կազմում է պօստի և հեռագրի միակ կոչումը»—առաջվայ նման այդ հիմնարկութիւնները դարձնում է պետական խոշոր կիւմուսների աղբիւր:

Կովկասեան բժշկական վարչութիւնը գիմնել է և խնդրել պատշաճաւոր վարչութեան, որ Բուխարայի նահանգի ընկեցիկ երեխաներին խնամելու համար տրվի 5882 ռուբլի ներկայ տարվա ընթացքում, իսկ Բաթումի նահանգի համար 112 ռուբլի: Ներկայումս Բուխարայի նահանգում ընկեցիկների թիւը հասնում է 107 հոգու երկու սեռից և ամեն մէկին ամսական ծախք գնում է 3—9 ռուբլի:

Էջմիածնի «Արարատ» ամսագրի աղբիւրի համարից խնամում ենք, որ այդ ամսագրի խմբագիրը նորից փոխվել է և խմբագիր է նշանակվել Եղիշ վարդապետ Մուրադեան: Նոր խմբագիրը մի առանձին յօդուածով, բացատրելով իր հայեացքը «Արարատ» ամսագրի նշանակութեան մասին, ցոյց տալով, թէ այդ կրօնական ամսագիրը շատ քիչ բաւականութիւն է տուել մինչև այսօր այն հաւցերին, որոնց մէջ պէտք է արտաբայել հայ հոգեւորականի կեանքն ու բարոյական աշխարհը, խոստանում է ոչինչ չը խնայել աշխատելու համար, որ ամսագիրը այդ նպատակին ծառայէ: Եթէ ի նկատի ունենանք, որ վերջին երկու տարվայ ընթացքում գրեթէ 4—5 խմբագիրներ փոխվեցին և ամեն մի նոր խմբագիր զանազան խոստումներով ու ծրագրերներով առաջ եկաւ, եթէ ի նկատի ունենանք, որ Եղիշ վարդապետ Մուրադեան դեռ մի քանի ամիս առաջ հրատարակեց Թաւրիզում «Գործ» անունով մի շարաթաթերթի առաջին համարը, որտեղ նոյնպէս բաւական խոստումներ էին շուայված, մի ամբողջ ծրագիր էր պարզված, դժուար թէ կարելի լինի հաւատալ, որ նոր խոստումները և նոր խմբագրութիւնը յարատեւ, իրական լինեն: Մեկ մնում է միայն սպասել և տեսնել նոր խոստումների իրագործումը: Անկեղծօրէն կը ցանկայինք տեսնել, որ մեր միակ կրօնական ամսագիրը դուրս գար վերջապէս իր երեւոն և տատանեալ դրութիւնից և կարողանար նըպաստել հայ հոգեւորականութեան հոգեւոր-բարոյական-մտաւոր զարգացման գործին:

Ղազարի գաւառի ՄՈՎՍԷՄ ԳԻՒԴԻՅԸ մեղ գրում են. «Այս ձմեռն անցաւ շատ լաւ, իսկ

Այն հարցը, թէ արդեօք երկուստ սերնդի համախմբված ուսուցումից որ և է բարոյական վտանգ կարելի է սպասել թէ չէ—զբաւում է կանանց համար միանգամայն նպատաւոր լուծում: Ամերիկայի Միացեալ-Նահանգների տասնեակ տարիների փորձը խոշոր ապացոյց է, որ այդ տեսակ վտանգ ամենին գոյութիւն ունենալ չէ կարող, նոյն իսկ հասակաւորների մօտ: Իսկ այն հարցը՝ արդեօք իրական սեռի զարդոցական սերունդը ընդհանուր առմամբ յետ է կանգնած արականից թէ չէ, հասունութիւն ունեն գիմնադպարտնեւր պահանջներին բաւարարութիւն տալու, վճովեց դարձեալ յօդուտ կանանց, հակառակ պրոֆէսոր Պալմերիցի երկար ու ձիգ, միակողմանի և ոչինչ չապացուցանող դատախօսութեան: Նոյն ինքը, այդ տեսակէտից պահանջողական Գիւրմանայի ներկայացուցիչները՝ յանձնա երկու գիմնադպարտնեւր փորձառու ուսուցիչների (Վերտմաներգից և Բադենից), շեւր ոգեւորութեամբ պաշտպանեցին կանանց եռանդը ու ընդունակութիւնը ուսումն մէջ: Նրանք պնդում են, որ ոչ միայն գիմնադպարտնեւր օրիորդները հաւասար ընթացքով ըայլում են տղաների հետ, այլ և օտար լիզուների և մաթեմատիկայի մէջ զերազանցում են արական սեռին: Այդպիսով թէ երկուստ սերնդի համախմբված սովորելու և թէ կանանց ուսումն ստանալու հասունութեան խնդրի տեսակէտից՝ կանայք յաղթարար անցնում են ամբողջ կոնգրեսում:

(Կը շարունակվի)

մարտ ամսին մինչև ապրիլի 15-ը կողմնակի-
բը շատ վատ են: Գիւղացիք մնացին առանց
վարի: Անասունները սովից կը կտորվեն, ե-
թէ եղանակները այսպէս շարունակվեն: Աշ-
նան ցամաք արտերը կտրել են: Ինչպէս լսե-
ցինք, Բ. Գիւղում տարածված է մի տեսակ
հիւսնոցութիւն, որը զգալի զոհեր է տանում.
թիւիկ չը կայ: Գարի գցող սլառաների և ա-
րիւն կորող դալարների ասպարէզ է:

Գառնի-Բասարի գաւառի թԱՄԱՄԱՆՈՒ գիւ-
ղից մեզ գրում են. «Թամաձու գիւղը ընկ-
նում է այն մի շարք գիւղերի կարգում, որոնք
գտնվում են Երևանից դէպի Նախիջևան տա-
նող ճանապարհի վրա և որոնք, համարեա ա-
ռանց բացառութեան, բոլորն էլ «լու» վեր-
ջաւորութիւնն են կրում: 1828 թուին Պարս-
կաստանից գաղթելու օրից մինչև ներ-
կայ տարին գիւղացիք եկեղեցի չունէին,
աղօթում էին հարեան Ղարահամգալու գիւղի
կիսախարխուլ եկեղեցում: Վերջապէս 10—15
տարի շարունակվող վէճերից ու տարածաշ-
նուկներից յետոյ, շնորհիւ տեղացի բա-
հանայ Բէկչաղեանի, անդրկից այս աղբիւր
ամսվայ սկզբներին եկեղեցու կառուցման հիմը
գցել: Կիրակի, ամսիս 11-ին, Երևանի հայոց
թմական փոխանորդը այցելեց Թամաձու,
և շրջակայ գիւղերից հաւաքված բազմաթիւ
հանդիսականների ներկայութեամբ օծեց եկե-
ղեցու հիմքը: Հանդէսը վերջանալուց յետոյ,
մօտիկ գիւղերից եկած, հանգէսին մասնակցող
քահանաները գնացին առաջնորդի մօտ: Կարճ
հարց ու փորձից յետոյ, այդտեղ, ի միջի այ-
լոց, պարզվեց, որ Լ. բահանան, բացի իր սե-
պանի ծովորդ, հովուում է նաև Նովրուզլու
և Իմանշալու գիւղերի ծխերի մի մասը (այդ
գիւղերը հեռու են միմեանցից 10 վերստ) և
մի և նոյն ժամանակ իրանց գիւղի արքունի
միգասին դպրոցում կրօնուսույցի պաշտօն
ունի, իսկ մի երկրորդը, բահանայ Ամ.-եան,
հովուում է Ներքին-Ղոյախար և Դաւիթ գիւ-
ղերը (այդ վերջիններն էլ, հեռու են իրարից
6 վերստ) և միասնական այդ գիւղերում ե-
ղած արքունի դպրոցների կրօնուսույց է»:

ՇՈՒՇՈՒՅ մեզ գրում են. «Քաղաքից
մօտիկ Սաչմաղ գիւղացի մի նորապսակ
երիտասարդ, Աղաբէկ Աթմախանը, մի տա-
րի տաղ մամուսանալուց յետոյ՝ ճանապարհ-
վել էր Բագու փող վաստակելու. այս
գաղափարն օտանից առաջ հայրենիք վե-
րադառնալու համար ճանապարհվել էր Բա-
գու: Խանի-բաղի իշխանում մտնել ընկ-
նելով՝ երիտասարդը իջնում է գիւղի մօտեց
այնտեղ գիւղերից, որ այդտեղից ուղղակի
միւս օրը ճանապարհվել դէպի իրանց տունը:
Սակայն անցնում է մի շաբաթ, երիտասարդը
չը կայ: Նամակներից, հեռագիրներից իմաց-
վում է, որ նա ճանապարհված է Բագու: Եր-
բայ՝ Սակայն չը կայ ու չը կայ: Խանի-բաղում
գտնում են այդ երիտասարդի միջոցով ուղղակի-
ված յանձնարարական նամակներ. այդ նա-
մակներից երևում է, որ մօտ 800 ընդլի նը-
բան յանձնարարված է եղել զանազան մարդ-
կանց հասցնելու, բացի իր սեփական զորքից:
Համադիւղացիք և երիտասարդի հայրը դալիս
են Խանի-բաղը բաժնու րբէնհերով, հարց ու
փորձ անում, որոնք են իշխանի շրջակայքում
և մի շաբաթից յետոյ գտնում են գետի ափին
հողի տակ նորաթաղ մի ուրիշ հայի դիակ,
որ մի երիտասարդ էր մօտիկ Մնձորսկ գիւ-
ղացի, որին օտարութիւնից դառնալու ժամա-
նակ՝ այնտեղ սպանել էին—Թագրեւ: Մի քա-
նի օրից յետոյ գտնում են մի ուրիշ հայի
գիւղի աղբի տակ թաղած, որ մի ժողովը ա-
նող աղբատի դիակ էր: Ժողովարարութիւնից
դառնալուց, այդտեղ սպանել էին: Ոստիկանու-
թիւնը այդ անյայտ դիակը յանձնում է մօտիկ
հայ գիւղացիների թաղելու: Անցել էր արդէն
մի ամսից անել և երիտասարդի դիակը գտն-
վում է, խաչմազեցի գիւղացիների ջանքով,
Խանի-բաղի շրջակայքում՝ հողի տակ նորա-
թաղ. խեղճին խեղճաման էին արել, հագուս-
տը հանել, թողել մի շապիկ և մի ոտաշոր,
իսկ դիակը գցել չուալի մէջ և այդպէս ծած-
կել հողի տակ: Այս ընթացք, ի հարկէ, յայտ-
նում են ոստիկանութեան. ջիւղից գիւղացիք
տանում են գիւղ և լողացնելու ժամանակ
տեսնում են ոտաշորի տակ մի թաղիկնակում
կապած ոտին մօտ 300 ընդլի: Նա պահել էր
այդ փողիքը մի քանի տեղերում և սպանողնե-
րը չէին նկատել: Ասում են, որ դարձեալ նո-
րերն էլ մի մարդ է անյայտացել՝ այդ ճա-
նապարհին: Այսպէս Խանի-բաղ իշխանը ներ-
կայացնում է մարդասպանների մի բուն: Ան-
կասկած մարդասպանները այդտեղի մի երկու

երեք թուրք թէյալաճառներն են: Պատշաճա-
ւոր գանգատներ արդէն արված են»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱՎՈՐ ԾՈՒԲՁԸ

Ռուսական դատախազի ոլորտը: Վերջին հե-
ռագիրներին իրեն բացատրութիւն կարող է
ժողովրդի «Times» լրագրի մի առաջնորդող յո-
ղուածի բովանդակութիւնը, որ ցոյց է տալիս,
թէ ռուսաց դաշտային ոլորտը զեռ այնքան
մեծ չէ, որ վճարական հարուած հասցնել կա-
նողանան թշնամուն Եւրոպայի վրա, որով-
հետև ռուսները այդպիսի տակտիկան կարող
է թուլացնել ռուսներին ուրիշ կէտերում: Ծո-
վի վրա ռուսացած տիրապետող վիճակը հա-
րաւորութիւն է տալիս Եւրոպային նախա-
ձեռնող լինել և զենքիւր Կուրսակովսկի պէտք
է սպասէ այն վայրկեանին, երբ եւրոպացի-
ները կը պարզեն ամբողջութեամբ իրանց
ծրագիրը: Ներկայումս նա չէ կարող իմա-
նալ, թէ եւրոպացիները որ կըզմից հա-
րուած կը հասցնեն: Անկասկած, զիստեւր
հրամանատարը իր գլխաւոր ուղարկութիւ-
նը պէտք է դարձնէ այն դիրքի վրա, որ
եւրոպացիները բռնել են Նալու գետի վրա,
որ փոքր զորքերով անցնում են գետաբե-
րանի մօտ, բայց սպառնում են անցնել և գե-
տի աւելի վերին մասում, այսինքն սպառնում
են զուրս գալ ռուսական զօրքի ետևը, սակայն
ոչ պակաս ուղարկութիւն նա պէտք է դարձնէ
և պատերազմի բռնել ուրիշ կէտերի վրա: Այն
սպառնալիքն զրոյթիւնը, որ պահում է մինչև
այսօր գլխաւոր հրամանատարը, ցոյց է տալիս,
որ նրա տրամադրութեան ներքոյ չը կայ զին-
ւորական ոլորտի թուական գերազանցութիւն:
(T. ar.)

Ռուսները Երբ կրնանք միջնորդելու:
Լօնդոնի «Express» լրագրին հետազոտում են
Պետերբուրգից, թէ Պետերբուրգի անգլիական
նոր դեսպան սըր Հերմոնը բերել է իր հետ
առաջարկութիւն բարեկամական միջնորդու-
թեան մասին Ռուսաստանի և Եւրոպայի մէջ:
Այդ միջնորդութիւնը—էրուսաղ VII թագա-
ւորի անկեղծ ցանկութիւնն է, թէ թագա-
ւորը անձնապէս իր ծառայութիւնները չէ ա-
ռաջարկում: Դեռ չէ հասել ներգործական մի-
ջնորդութեան ժամանակը, բայց թագաւորը
թէ գործերի վիճակի մանրազնիւն ուսումնա-
սիրութեամբ և թէ բանակցութեամբ օտար
գիւղացիների հետ Կոպէնհագէնում և Լօն-
դոնում, համոզվել է, որ Ռուսաստանը հակա-
միտ է ընդել միջնորդութեան խնդիրը և լսել
առաջարկութիւնը, երբ կը հասնի յարմար
րօպէն, այսինքն հէնց որ ռուսները կը տանին
առաջին յաղթութիւնը ցամաքի վրա: (Bpr. B.)

Դեռեւ Մանուկի կարծիք: Ծրանսիայի
գեներալ Շանուան, որ առաջ Ծրանսիայի
գլխաւորական միջնորդ էր, մի ժամանակ ե-
ղել է եւրոպական զօրքի կրթութիւն տը-
նողը. եւրոպացիները սովորել են առաջ
Ֆրանսիացիների և ապա գերմանացիների
ու անգլիացիների մօտ: Դեռեւրդը ոչ մի
կասկած չունի, որ առաջին վճարական գոր-
ծողութիւնները ցամաքի վրա ցոյց կը
տան ամբողջ աշխարհին ռուս գլխաւոր գե-
րազանցութիւնը եւրոպական գլխաւոր վրա:
վերջին ֆրիդբերգի թոյլ է և անընդունակ
նախկին հետեակ զօրքի թոյլ կողմը նրանումն է,
որ նա չէ կարողանում հաջնել եւրոպական կո-
չիկներ. այդ կօչիկները նրա համար—տան-
ջանք են: Թէ և արշաւանքի ժամանակ եւրո-
պական կօչիկները կարելի է փոխարինել սան-
դալներով, բայց սրանք շուտ են մաշվում:
Բացի դրանից եւրոպացի գլխաւոր չէ կարո-
ղանում տանել զրկանքներ, նա սովոր է կօմ-
ֆօրտի: (Bpr. B.)

ԼՈՒՐԵՐ ՊԱՐԿԱՍՏԱՆԻՑ

«Եւրոպէն Դէյլի Նիւս» անգլիական թերթի
փետրվար 9/22 համարի մէջ կարդում ենք հե-
տեւանք:

«Երբեք Նորին Սրբազնութիւն՝ Սահակ արքե-
պիսկոպոս Այվաթեանը Կալիպթա ժամանեց
Բուրսայու պատաստար գնացելով, որը հասաւ
Հաւարայի կայարանը երեկոյան ժամը 6—45
ին: Կայարանում Նորին Սրբազնութեանը գի-
մաւորեցին հետեւալ անձինք: Ս. Կ. Տազօր-
Փոխ-Հիւրարարտա Պարսկաստանի, տէր Մ. Պետ-
րոսեան՝ բահանայ Կալիպթայի Հայոց Եկեղեց-
ւոյ, տէր Ե. Ս. Յովհաննիսեան, տէր Կ. Թու-
միկեան, պ. պ. Գ. Սամ. Գ. Արքաթ. Յ. Ն.
Գրիգոր և Յարութիւն՝ երեցփոյն Եկեղեցւոյ:

Ժամը 7-ին Նորին Սրբազնութիւնը տէր Պ.
Հ. Յակոբը շնորհանգիստ ուղեկցութեամբ՝ կտրով
գնաց Հայոց Ս. Նազարեթայ եկեղեցին, ուր
Հայոց հասարակութեան մի խումբ բազմու-
թիւն համաժողոված էր ընդունելու նորան: Ե-
կեղեցին շրջաօրէն զարդարած էր կանաչնե-
րով, դրօշակներով և լուսաւորած չինական
լապտերներով: Եկեղեցական արարողութիւնից
յետոյ՝ Նորին Սրբազնութիւնը օրհնեց ժողո-
վրդին և ապա առաջնորդեց բահանաների
ընտելանքը: Եկեղեցուց երեւիտիւ պ. Յարութի-
ւնեանը ի գիմաց մասնախմբի և Հայոց հա-
մայրի արտասանեց մի հակիրճ բարի գա-
լտեան ճառ, որին Սրբազանը յայտնեց իր
սրտագին շնորհակալութիւնը. ապա հասարա-
կութիւնը ցրվեց»:

—Նոր—Ջուղայիցի Աւետիք Ն. Կրէտեանը
12 տարի վաճառականական գործով գտնուում
էր Զաւայեան Ամանան կղզու վրա: Մի քանի
ամիս առաջ որոշում է վերադառնալ Եւրոպայի
վրայով Զուլա՝ իր մօրն ու ազգականներին
տեսնելու: Գնում է Լոնդոն և Մանչեսթըր.
Մանչեսթըր աստիճանի անցնում է Հօլանդ: Այն-
տեղից շոգենաւով կրկին Լոնդոն վերադառնա-
լիս, ընկնում է ծովի մէջ և խեղդուում: Պատ-
ճառը յայտնի չէ. Կտակականատրի մասնաւոր
նամակից իմանում ենք, որ Զաւայեան օրինա-
կան կտակ է կազմել, որով իւր շարժական և
անշարժ ունեցածի, (Զաւայեան մերձ 20000
գլիլըր, Զուլայում մի տուն և մի այգի)՝ մա-
սը նուիրել է Զուլայի Ազգային դպրոցներին,
իսկ ֆինացածը իր դժբախտ մօրը, որի միակ
որդին էր:

—Փէրիա գաւառից մեզ հաղորդում են, որ
մի քանի հայրենակ գիւղերում գիֆտերիտ
(կուլցաւ) հիւանդութիւնը տանում է շատ
զոհեր մահուկներից: Դժբախտաբար ոչ մի
բժշկական օգնութիւն. խաւար ժողովուրդը
նախապաշարմունքով է վերաբերում դէպի գիֆ-
տերիտ, ինչպէս նաև դէպի ամեն մի տարա-
փոխիկ հիւանդութիւն: Առողջապահական պաշ-
մանների մասին ոչ մի հասկացողութիւն չու-
նի, ուստի շատ հեշտութեամբ վարակիչ
հիւանդութիւններ տարածւում են:

—Նոր—Ջուղայի երկուս դպրոցների ուսուցչա-
կան խումբը մարտի 6-ին պատարագից ան-
միջապէս յետոյ, Ս. Կատարինեան օրիորդաց
ուսումնարանի դահլիճում, ի պատիւ նոյն
դպրոցի հիմնադիր արժանաշիշտակ Մանուկ
Յորդանանեանի՝ տուեց ցերեկոյն. իսկ 13-ի
երեկոյան, Ազգային Կենդանական դպրոցի
դահլիճում, Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի յիշատա-
կին՝ երեկոյն:—Սրանք ևս նախկին երեկոյն-
ների նման գրական բնաւորութիւն էին կրում:
Թէ ցերեկոյնի և թէ երեկոյնի աշակերտ—
աշակերտներն են, նաև վարժուէի Աշխէն
Դաւիթեանը, օտար հերոսների կենքի ու գոր-
ծունէութեան մասին արտասանեցին ոտանա-
ւորներ. իսկ երգեցիկ խումբը երգեց աղ-
գային ու ժողովրդական երգեր: Մօտեց
Հայր Բագրատ վարդապետ Վարդապետա-
նը. խօսեց և ուսուցչիներէց Ա. Մեղրեանը:
Սովորականի նման, մանաւանդ ս. Գրիգոր
Լուսաւորչի օտար երեկոյան հասարակութիւ-
նից ներկայ էր մեծ բազմութիւն: Ի դէպ մի
նկատուութիւն. նկատի առնելով հասարա-
կութեան լաւ տրամադրութիւնը դէպի երե-
կոյնները, ուսուցչական խումբը լաւ կանչը,
եթէ առանձին ուղարկութիւնը դարձնէր աշա-
կերտ—աշակերտներին թէ առողջութեան
վրա և թէ այնպէս անէր, որ նրանք արտա-
սանէին բարձր հասարակութեան լսելի. խոյս
պիտի տալ ընդարձակ շարադրութիւններից:

—Ջուղայի երկուս դպրոցների ուսուցչա-
կան խումբը Կարապետեան թարգմանել է ան-
գլերէն՝ մեր շնորհալի գրող Աւետիս Ասարո-
սեանի «Պատկերներ»ը: Յուսարի է շուտով
կը ստղարդուի Կալիպթայում կամ Լոնդոնում:
(«Նոր—Ջուղայի Լրագր»)՝

«ՄՇԱԿ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԻՑ

20 ապրիլի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Թագուհի Կայսրուհի Մարիա
Ֆեօդօրօւն տեղափոխվեցին ընտելի:

ՄՈՒԿԻԴԵՆ: Տեղեկութիւններ են ստացված,
թէ ապրիլի 16-ին, Ֆինլանդիան կայարանից
10 վերստ հեռաւորութեան վրա սահմանապահ
զօրքի հարկերեակը ընդհատում ունեցաւ խուն-
կաւորների հետ: Մեղանից սպանված է մի գին-
ւոր, վիրավորված են պօրաւիկ Կօրաբերի և
2 գինւոր: Մուրը վրա կոխելով՝ խունկաւոր-
ների կորուստը չըրոյզվեց:

ԲԻԳԱ: «Վարկագի» հերոսներին Բիգայի ճա-

նապարհի վրա ամեն տեղ ողջունվում էին հա-
սարակութեան կողմից: Բիգայում բազմաթիւ
ժողովուրդ լցրել էր լուսավառված փողոցնե-
րը: Ժողովուրդը ոգևորված ողջունեց նրանց:
մի քանիսին ձեռների վրա բարձրացրին Պար-
տեզում բաղաբը ընթերցող տուեց, որից յետոյ
նրանք ուղևորվեցին Լիբաւա:

ԿՍՄԻՇԼՈՎ: Զբարբոսական սեզօնի բացումը
Օրուխովի հանքային ջրերում նշանակված է
ապրիլի 25-ին:

ՏՕԿԻՍ: «Մայիս» նաւի հրամանատարը դե-
կուցանում է. «Մայիս» և «Ուշի» նաւերից
և ականանաւերից բաղկացած նաւախումբը
ապրիլի 18-ին Եւրոպայի վեր բարձրացաւ և
սկսեց ուղևորել թշնամուն: Վերադարձի
ժամանակ ականանաւերը յանկարծակի են-
թարկվեցին տուեց թնդանութիւնը ուղևոր-
ծութեան: Կէս ժամ տեղը սաստիկ կրակից յի-
տոյ թշնամու թնդանութիւնը ստիպվեցին լսե-
նալ Մանուկեան նաւախումբը առանց կորուստների
հասաւ Իօնապոլս: Մեր գինված բարեկամները
նոյնպէս առաւօտը հասան Անդուն և կէս ժա-
մայ սաստիկ կուրից յետոյ ստիպեցին առաւ-
հետեւաւորներին և թնդանութիւնին յետ նա-
հանել: Երեւում էր, որ բաղաբում հրդեհ
սկսվեց: Մի տեղացի պատմում է, թէ թշնա-
մին Անդունը այրելով հեռացաւ այնտեղից:

ՊՕՏՄԱՍ: Առաւօտը Ժամանեցին կայսրը և
կայսրուհին:

ՎԻԷՆԱ: Յրանց-Յոփսէի մեկնեց դէպի
Բուդապէս:

ՏՕԿԻՍ: Եւրոպացիների Եւրոպայի գետը անց-
նելու մասին գեներալ Կուրսկի պաշտօնապէս
գեղեցանում է. «Կատարչին ձգելու պատ-
րաստութիւնները հնարաւոր անելու դիտաւա-
րութեամբ՝ գլխաւորապէս և երկրորդ գիֆտիայի
մասերը ապրիլի 13-ին յարձակվեցին թշնա-
մու վրա, որ կանգնած էր Եւրոպայի կղզեակ-
ների վրա. նրան յետ մղեցին և գրաւեցին
կղզեակները: Դիւարիցաւոր 9 հօգի թիւի
վէրքեր ստացան և 16-ը ծանր: Երկրորդ գի-
ֆտիան ոչ մի կորուստ չունեցաւ: Կատար-
ների խմբի հրամանատար Զինիլով մեծած
գտնվեց և թաղվեց Ի-Չօնում: Ապրիլի 14-ին
կէսօրից սկսած՝ թշնամին ընդհատուեց թաղ
ուղևորում էր Ի-Չօնում: Ապրիլի 13-ին եր-
կու մարտանաւ և երկու շոգենաւ Եւրոպայի վեր
բարձրացան և սկսեցին թնդանութեան վրա
թշնամու հետ, որին ստիպեցին կրակը դա-
րարեցնել: Նաւախումբը փնտր չը կրեց: Աղ-
բիլի 15-ին երկու վաշտեր հետախուզութիւն
կատարեցին Խուլանի կողմը: Թշնամին յետ
բաշվեց, թողնելով 5 սպանվածներ: Ռուսները
կրակում էին առանց աջողութեան՝ մեծ առ-
բածութեան վրա գտնվող դիրքերից: Կուլչե-
յին մօտ սկսված են նախապատրաստական
աշխատանքներ: Ապրիլի 16-ին 13-ը գի-
ֆտիան սկսեց կամուրջներ զննել Եւրոպ-
գետի վրա: Առաւօտեան 10 ժամ 40 րո-
պէից մինչև կէսօրվայ 1 ժամ 20 րոպէն
ամեն կողմից տեղի ունէր զօրեղ ուղա-
կոծութիւն, բայց թշնամին շուտով ստիպ-
ված էր լսել: Մեր կորուստներն են. թիւի
վիրաւորված են 5 օֆիցերներ, երկու գինւոր
սպանված են և 22 վիրաւորված: Նոյն օրը
երեկոյան ժամը 8-ին պատրաստ էր գլխա-
ւոր բազուկի վրայի կամուրջը և բանակին
անցկացաւ նրա վրայով դէպի Կուլչեյի: Մո-
վապետ Դէստիայի մէջ մասը բարձրացաւ գե-
տովը և Անդունանից ներքե կուր մտաւ
մօտիկ տարածութիւնից հետեակ և ձիււոր
400 մարդու հետ: Նրանք նոյնպէս ընկան
թնդանութիւնի զօրեղ կրակի տակ: Սակայն
մի ժամ չանցած՝ թշնամին նահանջեց: Մեր
կողմից ոչ մի կորուստ չեղաւ: Ապրիլի 18-ի
լուսաբացին մենք ուղևորվեցին (?) և սա-
ղեցինք կրակը դարարեցնել: Ժամը 7 և 30
րոպէին բոլոր գիֆտիաները յարձակում գոր-
ծեցին և գրաւեցին «Կուլչեյի» նաւախումբ-
ները»:

ԲԵՐԼԻՆ: Ռուսաստանի հետ առևտրական
դաշնագիր կնքելու բանակցութիւնները մասին
հաղորդում են, որ իրենի դրութիւնը փնտր է
անփոփոխ:

ՏՕԿԻՍ (Բէյու. գործ.): Պաշտօնական Մո-
վապետ Կամուրջայի հրամանատարութեան
տակ եղած Եւրոպայի ապրիլի 13-ին Գիւլբան
ժամանեց: Նա չը կարողացաւ կատարել Վլա-
դիվոստօկի ծրագրված ուղևորութիւնը ան-
ընդհատ կանգնած մատախուղի պատճառով:
Տեղեկանալով, որ «Կինիշի» յարձակման
ենթարկվեց, ապրիլի 14-ին Եւրոպայի նորից
որոնելու դուրս եկաւ նաւախումբը և նո-
րից շատ մօտեցաւ Վլադիվոստօկին, բայց
շարունակվող մատախուղի պատճառով Գիւ-
լան վերադարձաւ:

